

РЕШЕНИЕ

№ 7645

гр. София, 05.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 08.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **2062** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на Ц. П. С. срещу Решение № Ж-52/22.01.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. №Е-11-Ц-00-5/09.10.2023 г., подадена от Ц. С. срещу „Електроразпределение Север“ АД. Релевира се, че решението е незаконосъобразно, взето в противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона- основание по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК. Твърди се, че в изпълнение на договор сключен между Ц. П. С. и „Електроразпределение Север“ АД за присъединяване на негов обект към електроразпределителната мрежа № ПУПРОК-2534-ДПРОК- 2038/07.08.2018 г. в [населено място], общ. Севлиево, обл. Габрово, жалбоподателят изградил и въвел в експлоатация изцяло за собствена сметка необходимите присъединителни съоръжения с цялостното им оборудване, чието изграждане е съгласувано с ЕРП-Север, както и е учредил необходимите сервитути и вещни права. Предвид това, поискал от ЕРП Север да прехвърли на дружеството изградените от него и за негова сметка присъединителни съоръжения с цел финализиране на процедурата и поставяне на обекта му под напрежение, но от страна на дружеството не са предприемани действия по изпълнение на договора, нито са излагани аргументи и причини, които да оправдават бездействието на същото. Сочи се, че с писмо изх. № 6570957/23.08.2023 г. на ЕРП Север, жалбоподателят е

информиран, че са „в процес на събиране на необходимата информация за отговор на поставените въпроси“. Едва след завеждане на жалбата пред регулаторния орган, електроразпределителното дружество информирало жалбоподателя, че е необходимо да учреди още един допълнителен сервитут, този път за поземлен имот с идентификатор 83497.32.11. След справка в [община] и Общинската служба по земеделие- [населено място] относно статута на посочения от ЕРП Север имот, установили, че същият представлява т.нар. „имот по чл.19“ (бяло петно), т.е. този имот няма собственик, предоставен е с решение на общинската служба по земеделие за безвъзмездно ползване от [община], но общинската администрация няма право да учредява сервитути и каквито и да е други вещни права върху такъв имот, съгласно писмено уведомление до ЕРП Север. Според жалбоподателя, електроразпределителното дружество било наясно, че му поставя невъзможно за изпълнение от правна страна изискване, за учредяване на сервитутни права върху имота без вписан реален собственик и без субект, който може да му предостави такова право. Поддържа се, че КЕВР е подхождала формално при разглеждане на случая, като не е съобщила обстоятелството, че ЕРП Север е определило трасето, по което да бъде осъществено хранването на обекта на Ц. С. с ток, включително част от трасето да преминава през имот, който е „бяло петно“ и за който предвид липсата на собственик за жалбоподателя е невъзможно да учреди сервитутно право. Комисията се е задоволила само да посочи, че върху този имот няма учредено право на преминаване, т.е. договора не е изпълнен от клиента на ЕРП, а не от дружеството. Моли съда оспореният акт да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител поддържа жалбата и моли съда да отмени като незаконосъобразно обжалваното решение на КЕВР по подробни аргументи, развити в допълнително представени писмени бележки. Претендира разноски в минимален размер. Прави възражение за прекомерност относно претендираното адвокатско възнаграждение.

Ответникът– КЕВР в съдебно заседание, чрез процесуален представител, оспорва подадената жалба като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения относно законосъобразността на оспорвания акт са изложени в писмени бележки.

Заинтересованата страна- “Електроразпределение Север“ АД, чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли и потвърди решението на КЕВР като правилно и законосъобразно. Претендира разноски, съгласно списък.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) е образувано по повод постъпила жалба с вх. № Е-11Ц-00-5/09.10.2023 г. и допълнение към същата жалба, на Ц. С., срещу „Електроразпределение Север“ АД. Излагат се оплаквания, че електроразпределителното дружество не изпълнява задълженията си по Договор за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа с изх. № ПУПРОК-2534-ДПРОК-2038/07.08.2018 г. (Договор). Посочено е, че клиентът, в изпълнение на своите задължения по Договора, е изградил присъединителните съоръжения с необходимото оборудване, съгласувано с ЕРД. В допълнение е отбелязано, че повече от 1 година обектът не се поставя под напрежение от мрежовия оператор.

На 13.10.2023 г., на основание чл. 142, ал. 5 и чл.143, ал.4 от Наредба № 3 жалбата е изпратена от КЕВР до ЕРП с писмо изх. №Е-11Ц-00-5/13.10.2023 г.

На 02.11.2023 г. от електроразпределителното дружество е депозирано становище с вх. №Е-11Ц-00-5, с приложени писмени доказателства. В становището е посочено, че към момента, между С. и ЕРП Север е налице действащ договор, по силата на който и на основание чл. 21, ал. 5 от Наредба № 6 жалбоподателят е задължен да проектира и изгради присъединителните съоръжения, посочени в Договора, част от които е трасето с дължина 428.30 м, след което на основание чл. 21, ал. 7 от Наредба № 6 да ги прехвърли на дружеството, след учредяване на необходимите вещни права-сервитути по смисъла на чл. 64 от Закона за енергетиката (ЗЕ). Посочено е, че пречка за осъществяване на процедурата по прехвърляне на присъединителните съоръжения, се явява липсата на учреденото в поземлен имот с идентификатор 83497.32.11, съгласно АКТ №7648 за общинска публична собственост, с трайно предназначение на територията: земеделска земя, с НТП пасище, сервитутно право на изграждане преминаване, прокарване и обслужване на кабелна линия ниско напрежение с обща площ на сервитутната зона от 35.08 кв.м, захранваща обекта. Позовава се на чл. 25, ал. 2 от сключения Договор. Изложено е, че до момента не е сключен такъв договор и/или възникнал сервитут върху този ПИ, за да бъдат налице всички предпоставки за приключване на договора и да се продължи процедурата по присъединяване. Сочи се, че издаденият Акт № 7648 за общинска собственост за същия ПИ удостоверява правото на собственост на [община], но не учредява ограничените вещни права в полза на ЕРП Север, необходими за приключване на процедурата по прехвърляне на съоръженията за присъединяване на обекта. Съгласно клаузите на Договора, изградените съоръжения следва да се прехвърлят едновременно с учредяването на необходимите сервитутни права, като клиентът не е изпълнил своето задължение съгласно чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от Договора. След приключване на процедурата и уведомяване от страна на клиента, че строежът на стопанската постройка е приключен, обектът ще бъде електрозахранен.

От приложените писмени доказателства по преписката се установява следната фактология:

На 23.04.2018 г. от клиента Ц. С. е подадено Искане за проучване на условията за присъединяване на обект „къща и селскостопанска постройка“ в [населено място], [община], със заявена мощност от 15 kW.

Въз основа на искането е сключен Предварителен договор за присъединяване № ПУПРОК-2534/02.05.2018 г. и Допълнително споразумение №А1-ПУПРОК-2534-АПДП-0495/23.05.2018 г.

На 07.08.2018 г. от ЕРП Север е изготвен Договор за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа с изх. № ПУПРОК-2534-ДПРОК-2038/07.08.2018 г., подписан от страните на 13.08.2018 г. В последствие са сключени и допълнителни споразумения.

Със заповед №0860/23.10.2020 г. на Зам. кмета на [община] е учредено на Ц. С., право да прокара отклонение от общите мрежи на техническата инфраструктура за посочения обект. В заповедта е посочено, че Възложителят ще придобие право да прокара подземен кабел за електрозахранване с обща дължина на трасето – 600м, от които 428.3м засягат общинска собственост. Трасето преминава в обхвата на: ПИ 83497.27.45, пресича ПИ 83497.31134 и ПИ 83497.32.11, като е наредено титулярят на учреденото право на прокарване Ц. С. да спазва одобрения проект.

На 03.05.2022 г. е издадено Разрешение за ползване №ДК-07-ГБ-12/03.05.2022 г. от Началник на РДНСК Габрово за въвеждане в експлоатация строеж: кабелна линия НН за хранване на едноетажна селскостопанска постройка в това число и помещение за обитаване в ПИ 027003, землище на [населено място], общ. Севлиево.

На 12.09.2022 г. от страна на жалбоподателя е подадено Искане за прехвърляне на присъединителните съоръжения, изградени от клиента съгласно чл. 21/чл. 62 от Наредба № 6 за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните мрежи (Наредба № 6).

На 17.11.2022 г., въз основа на искане на С., от ЕРП Север е издадена Заповед за поставяне под напрежение за комплексни изпитания №ВтрК-EDN, с която е наредено да се постави под напрежение с цел провеждане на комплексни изпитвания 72-часови изпитвания външно хранване на процесния обект.

На 10.02.2023 г. от ЕРП до [община] е изпратено писмо относно иницирирана процедура по учредяване в полза на „Електроразпределение Север“ АД, в поземлен имот с идентификатор 83497.32.11, съгласно Акт №7648 за общинска публична собственост с трайно предназначение на територията: земеделска земя, с НТП пасище, с площ 4 879 кв.м., на следните ограничени вещни права: Безвъзмездно и безсрочно сервитутно право на изграждане, преминаване, прокарване и обслужване на кабелна линия ниско напрежение с обща площ на сервитутната зона от 35.08 кв.м., хранваща процесния обект.

На 26.07.2023 г. е отправена покана до ЕРП Север АД от Ц. С..

На 23.08.2023 г. е изпратен отговор от ЕРП Север до Ц. С., в което информират лицето, че след приключване на пълната проверка по случая ще получи официалното им становище.

На 27.09.2023 г. от жалбоподателя е изпратено напомнително за финализиране на договора, след което сезират КЕВР с жалба с вх. №Е-11-Ц-00-5/09.10.2023 г., по повод на която е образувано административното производство.

След проведеното административно производство от КЕВР е издадено оспореното в настоящото производство Решение № Ж-52/22.01.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, на основание чл. 22, ал. 1 и ал.7 от ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. №Е-11-Ц-00-5/09.10.2023 г., подадена от Ц. С. срещу „Електроразпределение Север“ АД.

Решението е прието въз основа на изготвен Доклад от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ в КЕВР с вх.№ Е-ДК-102/18.01.2021 г., ведно с проект на решение, и взето решение на проведено закрито заседание на КЕВР на 22.01.2024 г., обективизирано в Протокол №17 от 22.01.2024 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от лице, имащо правен интерес от оспорването и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен- акт Решение №Ж-52/22.01.2024г. на Комисия за енергийно и водно регулиране, е издаден от компетентен орган, в кръга на предоставените му по закон правомощия, при необходимия кворум и мнозинство за вземане на решение, в предвидената от закона писмена форма.

Правомощието на КЕВР да разглежда жалбите е разписано в чл. 22, ал. 1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са визирани в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.), Глава девета.

Съгласно чл. 147, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства Комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката, а в когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им /ал.2 на чл.147/.

С обжалваното решение, на основание чл. 22, ал. 1 и ал.7 от ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, е прекратено административното производство, образувано по жалба С.. Съдът констатира, че от страна на КЕВР е спазена процедурата, предвидена в чл.145 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г., а именно след приключване на проверката по жалбата е изготвен доклад и проект на решение. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са внесени за разглеждане от комисията в закрито заседание и е взето решение с три гласа „за“, от които два гласа на членовете на Комисията със стаж в енергетиката, за което е съставен протокол.

Нормативната уредба, регулираща засегнатите обществени отношения се съдържа в Закона за енергетиката (ЗЕ) и Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи /отменена с Наредба № 6 от 28.03.2024 г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи (2024 г.)/..

Съгласно разпоредбата на чл. 117 от ЗЕ, Операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на клиент на електрическа енергия, включително зарядна точка, разположен на съответната територия, който: 1. има изградени електрически уредби в границите на имота си, отговарящи на техническите норми и на изискванията за безопасна работа; 2. е изпълнил условията за присъединяване към преносната, съответно разпределителната мрежа, и 3. е сключил писмен договор за присъединяване с оператора на електропреносната мрежа, съответно с оператора на електроразпределителна мрежа, по цена за присъединяване, определена съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3.

Съгласно чл. 21 от Наредба № 6 от 28.03.2024 г. /отм./ след сключване на договор за присъединяване съответният мрежови оператор изготвя и съгласува работните проекти за изграждане на съоръженията за присъединяване на обекта, за които е отговорен съгласно сключения договор, за своя сметка /ал.1/. Според ал.5 лицето, с което се сключва договорът за присъединяване, може да поеме задължение за: 3. изграждане на съоръженията по ал. 1. Съответно изградените съоръжения за присъединяване по ал. 5 се прехвърлят възмездно в собственост на съответния

мрежови оператор на база на взаимно признати разходи /ал.7/.

Съгласно чл. 24 от същата наредба, когато съоръженията за присъединяване са изградени по реда на чл. 21, ал. 5, те се поставят под напрежение след сключване на договор(и) между собственика на имота и на съоръженията и съответния мрежови оператор за прехвърляне на собствеността върху съоръженията, правото на собственост или правото на строеж върху съответната част от имота и учредяване на сервитутни права.

Съгласно клаузата на чл. 2 от Договор за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа с изх. № ПУПРОК-2534-ДПРОК-2038/07.08.2018 г., подписан от страните на 13.08.2018 г., присъединяването на обекта се извършва съгласно предварителен договор за присъединяване/становище № ПУПРОК-2534/02.05.2018 г. и Допълнително споразумение №А1- ПУПРОК-2534-АПДП-0495/23.05.2018г.

Според чл.2, ал. 3 от Договора, присъединяването на обекта ще се извърши чрез изграждане на присъединителните съоръжения:

1. Доставка и монтаж на електромерно табло, тип 1 Т на границата на имота на клиента, на удобно за обслужване място;
2. Изграждане на кабелна линия ниско напрежение (НН) от табло НН на предстоящ за изграждане трафопост, тип МТТ 20/0.4 kV, по плана на [населено място], до новомонтирано електромерно табло тип 1Т;
3. Доставка и монтаж на средството за търговско измерване и необходимата предпазна и комутационна апаратура в електромерното табло тип 1Т. От електромерното табло по подходящ начин да се захрани локалното табло на обекта.

Забележки:

1. Присъединяването на обекта ще се осъществи след изграждане, въвеждане в експлоатация и прехвърляне в собственост на ЕРП Север на трафопост, тип МТТ 20/0.4 kV, по плана на [населено място];
2. Временно захранване на строителни нужди, с предоставена за това мощност от 15 kW, ще се осъществи съгласно указанията за постоянно захранване, след сключване на настоящия Договор и прехвърляне на присъединителните съоръжения в собственост на ЕРП Север.

Съгласно чл. 14, ал. 1 от Договора Клиентът се задължава, в случай че се налага, съгласно изготвените проекти на присъединителните съоръжения да учреди сервитут, както и всички други необходими вещни права в полза на ЕРП Север в имота, където е разположен обектът за присъединяване, за изграждане и експлоатация на присъединителните съоръжения, посочени в чл.2, ал.3. А според ал.2 когато съоръженията за присъединяване се изграждат от Клиента на основание чл.21, ал.5 НППЕЕПРЕМ, Клиентът се задължава да осигури учредяването в негова полза на съответните сервитутни права в имотите на трети лица, необходими за изграждането, прокарването, експлоатацията, поддръжката и ремонта на съоръженията за присъединяване и да прехвърли тези сервитутни права на ЕРП Север ведно със собствеността

върху съоръженията за присъединяване.

В чл. 25, ал. 2 от Договора е разписано, че когато съоръженията за присъединяване са изградени от Клиента, ЕРП Север поставя същите под напрежение след сключване на договор/и между собственика на имота и съоръженията и ЕРП Север за: 1. прехвърляне на собствеността върху съоръженията; 2. прехвърляне на правото на собственост или на правото на строеж върху, съответната част от имота и; 3. учредяване/прехвърляне на съответните сервитутни права.

В процесния случай няма спор, че въз основа на подадено на 23.04.2018 г. от Ц. П. С. Искане за проучване на условията за присъединяване на обект, на 07.08.2018 г. от ЕР Север АД сключен между същия и ЕРП Север Договор за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа с изх. № ПУПРОК-2534-ДПРОК-2038.

Безспорно, според заложеното в договора, присъединяването на обекта ще се извърши чрез изграждане на присъединителните съоръжения: доставка и монтаж на електромерно табло, тип 1 Т на границата на имота на клиента, на удобно за обслужване място; изграждане на кабелна линия ниско напрежение (НН) от табло НН на предстоящ за изграждане трафопост, тип МТТ 20/0.4 kV, по плана на [населено място], до новомонтирано електромерно табло; доставка и монтаж на средството за търговско измерване (СТИ) и необходимата предпазна и комутационна апаратура в електромерното табло и ще се осъществи след прехвърляне на присъединителните съоръжения в собственост на ЕРП Север.

Няма спор и относно факта, че на 12.09.2022 г. жалбоподателят е подал Искане за прехвърляне на присъединителните съоръжения, изградени от клиента съгласно чл. 21 и чл. 62 от Наредба № 6 за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните мрежи (отм.).

Предмет на спора е, налице ли са условията за финализиране на процедурата по прехвърляне на присъединителните съоръжения, респ. по присъединяване, с оглед изложеното от ЕРП Север, че клиентът не е изпълнил задълженията си по чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от Договора за присъединяване, съответно липсва учредено в поземлен имот с идентификатор 83497.32.11, съгласно АКТ №7648 за общинска публична собственост, с трайно предназначение на територията: земеделска земя, с НТП пасище, сервитутно право на изграждане преминаване, прокарване и обслужване на кабелна линия ниско напрежение с обща площ на сервитутната зона от 35.08 кв.м, охраняваща обекта.

Административният орган е мотивирал акта си, с това, че между страните е налице действащ договор за присъединяване. Възприел е изложеното от

ЕРП Север в писменото становище, че издаденият Акт № 7648 за общинска собственост за посочения ПИ удостоверява правото на собственост на [община], но не учредява ограничените вещни права в полза на ЕРП Север, необходими за приключване на процедурата по прехвърляне на съоръженията за присъединяване на обекта. Позовавайки се на разпоредбите на Наредба №6 /отм./ и клаузите на договора е извел извод, че до момента не е сключен договор и/или възникнал сервитут на изграждане, преминаване, прокарване и обслужване на кабелна линия НН с обща площ на сервитутната зона от 35, 08 кв. м за посоченото ПИ /публична общинска собственост, съгласно Акт № 7648/, за да бъдат налице всички предпоставки за приключване на Договора и да се продължи процедурата по присъединяване на обекта. Предвид това в случая ЕРП Север не е изпаднало в забава по изпълнение на задълженията си по Договора за присъединяване.

Настоящият съдебен състав намира, че в оспореното решение липсва ясно и точно изложение на спорните въпроси повдигнати от страните в административното производство и в частност на основния довод на жалбоподателя, свързан с поставеното условие от ЕРП Север за необходимостта от учредяване в поземлен имот с идентификатор 83497.32.11, съгласно АКТ №7648 за общинска публична собственост, с трайно предназначение на територията: земеделска земя, с НТП пасище, на сервитутно право на изграждане преминаване, прокарване и обслужване на кабелна линия ниско напрежение с обща площ на сервитутната зона от 35.08 кв.м, охраняваща обекта.

В акта на КЕВР липсва анализ на приобщените към административната преписка документи, включително на заповед №0860/23.10.2020 г. на Зам. кмета на [община], с която е учредено на Ц. С., право да прокара отклонение от общите мрежи на техническата инфраструктура за посочения обект, при посочен обхват на трасето: ПИ 83497.27.45, пресича ПИ 83497.31134 и ПИ 83497.32.11. Регулаторният орган не е извършил изследване на въпроса, свързан с инициираната процедура от ЕРП Север с писмо от 10.02.2023 г. до [община], по учредяване в полза на „Електроразпределение Север“ АД, в същия поземлен имот с идентификатор 83497.32.11 /съгласно Акт №7648 за общинска публична собственост/, на следните ограничени вещни права: Безвъзмездно и безсрочно сервитутно право на изграждане, преминаване, прокарване и обслужване на кабелна линия ниско напрежение с обща площ на сервитутната зона от 35.08 кв.м., охраняваща процесния обект. Априори, административният орган в случая е възприел безкритично тезата на електроразпределителното дружество, като се е задоволил да опише

хронологично събитията, да цитира приложимата нормативна уредба и конкретни клаузите на договора, при липса на изясняване на въпроса, свързан с учредяването на сервитутно право върху посочения ПИ /публична общинска собственост/. Регулаторът е приел от една страна, че това е задължение на клиента, а от друга е посочил, че такава процедура е иницирирана от дружеството, без да е обосновано на какъв етап е тази процедура в [община].

Разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК въвежда задължение в административния акт да бъдат изложени фактическите и правни основания, които обуславят издаването му. Мотивирането на административния акт е гаранция за неговата законосъобразност, даваща възможност на страните в административното производство да се запознаят със съображенията на административния орган за издаването му, съответно съдът да осъществи дължимата се преценка на съответствието му с материалния закон. Дължима е при посоченото по-горе нормативно задължение КЕВР да извърши преценка на конкретно изпълнените от страните условия за присъединяване. Такава в случая не е извършена, като административният орган формално се е съгласил с аргументите на оператора на електроразпределителната мрежа. Липсата на мотиви към административния акт е достатъчно основание за отмяната му.

По гореизложените съображения съдът намира, че КЕВР е постановила незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено, а с оглед характера на спора – преписката следва да бъде върната на КЕВР за постановяване на решение в съответствие с гореизложените мотиви.

При този изход на спора е основателна претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски в размер на 10 лв. за държавна такса и 1000 лв. адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Ц. П. С. Решение № Ж-52/22.01.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ВРЪЩА преписката на КЕВР за ново произнасяне, съобразно дадените в мотивите на настоящото решение задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране, да заплати на Ц. П. С. разноски в размер на 1010 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: